

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kroměříži rozhodl soudcem Mgr. Radimem Slezákem ve věci

žalobce: **Ing. Petr Žůrek**, narozený 5. 12. 1959
bytem Kostelec u Holešova 73, 768 43 Kostelec u Holešova
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Greplem
sídlem Horní náměstí 365/7, 772 00 Olomouc

proti
žalované: **Obec Kostelec u Holešova**, IČO 00287342
sídlem Kostelec u Holešova 58, 768 43 Kostelec u Holešova
zastoupená advokátem Mgr. Zdeňkem Machem
sídlem Dr. Skaláka 1447/10, 750 02 Přerov I - město

o uveřejnění doplňující informace
podle § 15a odst. 3, § 14 zákona č. 46/2000 Sb. tiskového zákona,

takto:

I. **Žaloba** ze dne 11. 7. 2018, kterou se žalobce domáhal po žalované v nejbližším vydání periodického tisku KOSTKA následujícím po uplynutí 3 dnů od právní moci rozsudku uveřejnění doplňující informace ve znění:

„Doplňující informace: V č. 1/2018 obecního periodika KOSTKA bylo uveřejněno moje sdělení zastupitele, které ale bylo oproti zaslánému textu vydavatelem zcenzurováno, upraveno a zkráceno na takovou míru, že publikovaný text mého původního příspěvku ztratil smysl. Mělo být uveřejněno sdělení zastupitele v tomto obsahu a rozsahu. Internetové stránky www.kostelecuholesova.eu informují o dění v obci Kostelec u Holešova. Pravda poněkud nezvyklým a jiným způsobem. Jako občané obce máme právo být informováni i o odlišných či nesouhlasných názorech: že existují protínávrhy řešení různých záležitostí, že se vede polemika nad zvoleným postupem. Takovéto informace o dění v obci mi chyběly a proto existují stránky www.kostelecuholesova.eu. Množství a charakter dokumentů (video, fotografie, rozsáhlé texty) na webu neumožňuje, aby byly v periodiku KOSTKA příspěvky technicky a prostorově plnohodnotně publikovány. Dovolím si Vás odkázat na titulky příspěvků z posledního období. Listopad: „Realizace veřejného osvětlení“. Prosinec: „KÚ

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Sekaninová.

zrušil odmítnutí obce poskytnout vítěznou nabídku Etmonta“, ZZO č. 25 – videozáznam“. Leden: „KÚ vyhověl mému odvolání“. Únor: „Dílčí audit 2017 – bez pochybení by to nešlo?“. Březen: „Máme se bát o zdraví a život?“, ZZO č. 26 – videozáznam“, „Náhubek na Žúrka.“,

se zamítá.

- II. **Žaloba** ze dne 9. 10. 2018, kterou se žalobce domáhal po žalované v nejbližším vydání periodického tisku KOSTKA následujícím po uplynutí 3 dnů od právní moci rozsudku uveřejnění doplňující informací ve znění:

„Doplňující informace: V č. 2/2018 obecního periodika KOSTKA bylo uveřejněno moje sdělení zastupitele, které bylo oproti zaslánému textu vydavatelem zkráceno takovým způsobem, že publikovaný text mého původního příspěvku ztratil logický smysl. Mělo být uveřejněno sdělení zastupitele v tomto obsahu a rozsahu. Více jak 1,1 mil. Kč je ztráta na pronájmu obecního majetku školní kuchyně a jídelny. Několik let upozorňuji na nedovolenou podporu soukromého podnikání, jebož se obec dopouští. Auditorka ve svých zprávách uvádí obdobné. Jelikož jsem jako zastupitel složil slib, že budu konat v souladu se zákony a Ústavou ČR, musel jsem podat trestní oznámení. Ztráta obce na pronájmu obecního majetku firmě Scolarest vznikla za 2 roky a 4 měsíce. Údaje vychází z oficiálních finančních a poskytnutých dokumentů obce. Trestní oznámení jsem podal na neznámého pachatele. Jelikož je věc v šetření orgánů činných v trestním řízení, nemohu zveřejňovat detaily podání TO, abych nenarušoval vyšetřování. Z veřejného zasedání zastupitelstva č. 7 ze dne 23.6.2015 pořídila obec zvukový záznam, který je veřejně dostupný na stránkách www.kosteceuholesova.eu; důležité pasáže pojednávající o okolnostech vzniku nájemní smlouvy na školní jídelnu a kuchyni jsou opatřeny titulký.“,

se zamítá.

- III. Žalobce **je povinen uhradit žalované** na náhradě nákladů řízení částku **14 114,65 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu elektronicky soudu dne **11. 7. 2018** se žalobce domáhal uveřejnění doplňující informace podle § 15a odst. 3 a § 14 zákona č. 46/2000 Sb. tiskového zákona. K odůvodnění své žaloby uvedl, že žalobce je členem zastupitelstva obce. Žalovaná je ve smyslu § 3 písm. b) zákona č. 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), vydavatelem periodického čtvrtletního tisku územního samosprávného celku pod názvem Kostka, zpravodaj obcí Kostecech u Holešova a Karlovice (dále jen „zpravodaj“). Tento je zapsán v evidenci Ministerstva kultury pod ev. č. E 21648.
2. Dne **14. 3. 2018** požádal žalobce žalovanou o uveřejnění svého sdělení zastupitele ve smyslu § 4a tiskového zákona ve zmíněném zpravodaji, a to ve znění přesně specifikovaném v žalobě. Žalovaná pak v čísle **1/2018** zpravodaje ze dne 26. 3. 2018 na straně 4 publikovala sdělení žalobce, avšak do textu zasáhla takovým způsobem, že tento dle žalobce ztratil původní smysl. Provedený zásah nelze dle žalobce hodnotit jako pouhé zkrácení textu, pro který by ani nebyl důvod, neboť rozsah příspěvku žalobce činil 982 úhorů, což odpovídá platnému Doplnění pravidel zpravodaje dle usnesení zastupitelstva žalované č. 16/26Z/2018 a tedy limitu 1000 úhozů na příspěvek. Dle provedené úpravy byly vynechány určité významné celky či části vět, kdy dle žalobce nebyl dotčen rozsah, ale obsah sdělení. K tomu žalobce v žalobě pro porovnání uvedl obě verze sdělení s vyznačenými změnami.
3. Žádostí ze dne 7. 6. 2018 proto žalobce písemně po žalované požadoval uveřejnění doplňující informace ve smyslu § 11a odst. 1 písm. c) tiskového zákona, neboť má za to, že žalovaná neposkytla přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení vyjadřujícího jeho názor jako člena zastupitelstva, týkající se samosprávného celku ve smyslu § 4a tiskového zákona. Žádosti nebylo vyhověno. V čísle 2/2018 zpravodaje ze dne 27. 6. 2018 pak bylo pouze na straně 8 uvedeno, že

„doplňující informace je totožná s již otištěným článkem“, s čím žalobce vzhledem ke shora uvedenému nesouhlasí. Podle žalobce byly dodrženy veškeré zákonné podmínky na obsah a rozsah sdělení ve smyslu § 4a tiskového zákona, a to jak ve vztahu k prostoru ve zpravodaji, tak informací týkajících se žalované jako územního samosprávného celku. Žalovaná tak dle názoru žalobce svým jednáním porušila svou povinnost poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení vyjadřujícího názory žalobce jako člena zastupitelstva obce a následně porušila i své povinnosti dle § 4a, § 11a odst. 1, § 13 odst. 1, 3 v návaznosti na § 15a odst. 3 tiskového zákona. S ohledem na shora uvedené tak žalobce požadoval, aby soud žalované uložil povinnost uveřejnit v nejbližším vydání periodického tisku Kostka následujícím po uplynutí 3 dnů od právní moci rozsudku doplňující informaci ve znění specifikovaném v žalobě a výroku I. shora.

4. Předmětná žaloba byla u zdejšího soudu zapsána pod sp.zn. **16 C 96/2018**.
5. Dne **9. 10. 2018** byla Okresnímu soudu v Kroměříži doručena elektronicky žaloba, ve které se žalobce domáhal uveřejnění doplňující informace podle § 15a odst. 3 a § 14 zákona č. 46/2000 Sb. tiskového zákona. K odůvodnění své žaloby uvedl, že žalobce je členem zastupitelstva obce. Žalovaná je ve smyslu § 3 písm. b) zákona č. 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), vydavatelem periodického čtvrtletního tisku územního samosprávného celku pod názvem Kostka, zpravodaj obcí Kosteletch u Holešova a Karlovice (dále jen „zpravodaj“). Tento je zapsán v evidenci Ministerstva kultury pod ev. č. E 21648.
6. Dne **13. 6. 2018** požádal žalobce žalovanou o uveřejnění svého sdělení zastupitele ve smyslu § 4a tiskového zákona ve zmíněném zpravodaji, a to ve znění přesně specifikovaném v žalobě. Žalovaná pak v čísle **2/2018** zpravodaje ze dne 27. 6. 2018 na straně 8 publikovala sdělení žalobce, avšak do textu zasáhla takovým způsobem, že tento dle žalobce ztratil původní smysl.
7. Dle žalobce klíčovým obsahovým bodem, k němuž žalobce směřoval, byla poslední věta textu, která odkazovala na publikovaný zásadní důkazní podklad, vztahující se k informacím v předchozích větách, tedy videozáznamu, který vznikl tak, že žalobce zpracoval žalovanou pořízený audiozáznam, který si od ní vyžádal a doplnil jej pro přehlednost a orientaci o grafické titulky. Po zásahu žalované do textu tak tento neodpovídá skutečnosti, neboť samotný originální záznam není opatřen titulky a není veřejně dostupný.
8. Provedený zásah nelze dle žalobce hodnotit jako pouhé zkrácení textu, pro který by ani nebyl důvod, neboť rozsah příspěvku žalobce činil 965 úhorů, což odpovídá platnému Doplnění pravidel zpravodaje dle usnesení zastupitelstva žalované č. 16/26Z/2018 a tedy limitu 1000 úhozů na příspěvek. Dle provedené úpravy byly vynechány určité významné celky či části vět, kdy dle žalobce nebyl dotčen rozsah, ale obsah sdělení. K tomu žalobce v žalobě pro porovnání uvedl obě verze sdělení s vyznačenými změnami.
9. Žádostí ze dne **12. 8. 2018** proto žalobce písemně po žalované požadoval uveřejnění doplňující informace ve smyslu § 11a odst. 1 písm. c) tiskového zákona, neboť má za to, že žalovaná neposkytla přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení vyjadřujícího jeho názor jako člena zastupitelstva, týkající se samosprávného celku ve smyslu § 4a tiskového zákona. Žádosti nebylo vyhověno. V čísle 3/2018 zpravodaje ze dne 24. 9. 2018 pak bylo na straně m.j. 5 uvedeno, že „Další text doplňující informace je totožný s již otištěným textem ve fóru zastupitelů v č. 2/18 zpravodaje Kostka, str. 8. Vydavatel chtěl a chce předejít možnému porušení některých právních předpisů, proto další vyžadovanou informaci nezařadil ani nezařazuje k otištění. Máme za to, že vynětím této informace se nezměnil logický smysl 'názoru' zastupitele. Správnost takového postupu potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje ve svém rozhodnutí č.j. KUZL/34550/2018 ze dne 7. 6. 18. [...] (viz str. 4 žaloby)“. S tímto postupem žalobce vzhledem ke shora uvedenému nesouhlasí. Podle žalobce byly dodrženy veškeré zákonné podmínky na obsah a rozsah sdělení ve smyslu § 4a tiskového zákona, a to jak ve vztahu k prostoru ve zpravodaji, tak informací týkajících se žalované jako územního samosprávného celku. Žalovaná tak dle názoru žalobce

svým jednáním porušila svou povinnost poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení vyjadřujícího názory žalobce jako člena zastupitelstva obce a následně porušila i své povinnosti dle § 4a, § 11a odst. 1, § 13 odst. 1, 3 v návaznosti na § 15a odst. 3 tiskového zákona. S ohledem na shora uvedené tak žalobce požadoval, aby soud žalované uložil povinnost uveřejnit v nejbližším vydání periodického tisku Kostka následujícím po uplynutí 3 dnů od právní moci rozsudku doplňující informaci ve znění specifikovaném v žalobě výroku II. shora.

10. Tato žaloba byla u zdejšího soudu zapsána pod sp.zn. **5 C 267/2018**.
11. S ohledem na to, že v obou shora citovaných žalobách se jedná o obsahově totožnou věc s týmiž účastníky řízení, kdy žalobní petit se liší jen minimálně především v čísle periodika, v němž má být provedena oprava, bylo usnesením ze dne 31. 10. 2018, č.j. 16 C 96/2018-40, rozhodnuto o **spojení věcí** vedených pod sp.zn. 16 C 96/2018 a sp.zn. 5 C 267/2018 pod datově dřívější věc vedou pod sp.zn. **16 C 96/2018**. Proti tomuto nebylo vzneseno ze strany účastníků žádných námitek.
12. Žalovaná se k žalobě vyjádřila prostřednictvím svého právního zástupce na čl. 25 a 37 spisu, kdy uvedla, že navrhuje zamítnutí žaloby s tím, že má za to, že tato žaloba není důvodná a v odůvodnění svého stanoviska žalovaná odkázala na znění ustanovení § 4a tiskového zákona, stanoviska Krajského úřadu ve Zlíně i na judikaturu Nejvyššího soudu ČR opírající se o důvodovou zprávu k tiskovému zákonu. Následně k výzvě soudu oba účastníci uvedli, že nepovažují za vhodné, aby vyřešili svůj spor prostřednictvím mediátora, resp. soudem nařízením mediaci.
13. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce uvedl (čl. 36 a 42-43), že setrvává na svých stanoviscích, ohradil se proti možnosti jakkoli rozhodovat o tom, jaká skutková tvrzená mohou být obsažena ve sdělení zastupitelů, a podrobně odůvodnil své právní názory s odkazem na důvodovou zprávu k tiskovému zákonu.
14. Soud nařídil jednání na den 7. 11. 2018, u kterého žalobce setrval na podaných žalobách, odkázal na skutečnosti tam uvedené, stejně jako na svá následná vyjádření, stejně tak žalovaná, resp. právní zástupce žalované taktéž setrval na svých vyjádřeních. Oba účastníci po zahájení jednání po výzvě soudu shodně uvedli, že **nepovažují za sporná** následující skutková tvrzení:
 - a) Žalovaná je vydavatel periodika Kostka.
 - b) Žalobce byl v minulém volebním období a v současném stále je zvoleným zastupitelem obce.
 - c) Je platné usnesení zastupitelstva obce pro pravidla vydávání periodika Kostka ve smyslu počtu znaků, které mohou být požadovány ke zveřejnění, a toto omezení bylo žalobcem splněno a nebylo překročeno.
15. Oba účastníci se také shodli, že nerozporují a nebudou rozporovat to, že žalovanému nebyly zveřejněny úplné texty, jež předložil ke zveřejnění do periodika Kostka, dále se shodli na tom, že žalobce dodržel veškeré lhůty stanovené tiskovým zákonem pro žádost o uveřejnění doplňující informace, že byla dodržena správná forma této žádosti, že žádosti ze strany vydavatele (žalované) nebylo vyhověno a že se žalobce v zákonem stanovené lhůtě obrátil s žalobou o zveřejnění doplňující informace na soud.
16. S ohledem na to, že tyto skutečnosti vyplývají i z veškerých listinných důkazů založených ve spise, soud tato tvrzení považuje za formálně prokázaná a další důkazy k těmto se nebude dále zabývat, byť si je vědom toho, že se jedná o právní hodnocení věci.
17. Soud dále provedl dokazování **listinnými důkazy**, a to: usnesením ze zasedání zastupitelstva č. 26 (čl. 6), žádostí o uveřejnění doplňující informace ze dne 7. 6. 2018 (čl. 7-8), žádostí ze dne 14. 3. 2018 (čl. 9-10), osvědčením o zvolení členem zastupitelstva obce (čl. 11), výpisem z databáze periodického tisku pro veřejnost (čl. 12), návrhem redakční rady k doplnění (čl. 13), výpisem čísel periodika (čl. 14), kopií výtahu zpravodaje č. 1 (čl. 15-16), kopií výtahu zpravodaje

č. 2 (čl. 17-18), sdělením žalobce (čl. 19), odpovědí na žádost o uveřejnění doplňující informace (čl. 20, 21), usnesením ze zasedání zastupitelstva č. 11 ze dne 14. 4. 2016 (čl. 28), příspěvkem starosty obce (čl. 29), sdělením k dotazu o vydání pravidel (čl. 30-31) a obsahem spojeného spisu 5 C 267/2018, a to osvědčením (čl. 5), databází periodického tisku (čl. 6), návrhem redakční rady (čl. 7), zpravodajem Kostka 2/2018 (čl. 8), odpovědí na žádost (čl. 12), žádostí (čl. 13), internetovým výpisem zpravodaje Kostka (čl. 15), žádostí o uvedení doplňující informace (čl. 16), žádostí o uveřejnění sdělení člena zastupitelstva (čl. 18).

18. Z těchto listinných důkazů má soud za prokázané skutečnosti uvedené shora, tzn. zejména ty, na kterých se účastníci sami skutkově shodli, dále pak dodržení veškerých zákonných lhůt tak, jak jsou stanoveny § 11a a § 13 tiskového zákona. Oba účastníci se u jednání shodli, že se v daném sporu jedná především o spor právní, vyplývající z toho, jakým způsobem a zda lze omezit právo zastupitele na publikaci v periodiku vydávaném danou obcí.
19. *Podle ustanovení § 4a zákona č. 46/2000 Sb., tiskového zákona, je vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.*
20. *Podle ustanovení § 11a odstavec 1 tiskového zákona může dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace, pokud vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku*
 - a) *neuveřejní sdělení podle § 4a po dobu 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli,*
 - b) *neuveřejní sdělení podle § 4a v nejbližším následujícím vydání u periodického tisku územního samosprávného celku, pokud ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli není vydán, nebo*
 - c) *uveřejní sdělení podle § 4a, avšak člen zastupitelstva bude mít za to, že vydavatel mu neposkytl přiměřený prostor podle § 4a.*
Vydavatel je povinen doplňující informaci uveřejnit v periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil nebo neposkytl přiměřený prostor sdělení podle § 4a.
21. *Podle ustanovení § 13 odstavec 1 tiskového zákona je povinen odpověď nebo dodatečné sdělení vydavatel uveřejnit*
 - a) *ve stejném periodickém tisku, v němž bylo uveřejněno napadené sdělení, a to takovým způsobem, aby nové sdělení bylo umístěním a formou rovnocenné a rozsahem přiměřené napadenému sdělení, a je-li napadena pouze jeho část, této jeho části,*
 - b) *s výslovným označením "odpověď" nebo "dodatečné sdělení",*
 - c) *na vlastní náklady,*
 - d) *v téže jazyce, ve kterém bylo uveřejněno napadené sdělení,*
 - e) *s uvedením jména a příjmení nebo názvu osoby, která o uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení žádá.*
22. *Podle ustanovení § 13 odstavec 3 tiskového zákona není-li možné odpověď nebo dodatečné sdělení uveřejnit ve lhůtě podle odstavce 2, vydavatel je povinen tak učinit v nejbližším následujícím vydání stejného periodického tisku. Vydavatel je povinen o tomto postupu do 8 dnů ode dne doručení žádosti o uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení písemně informovat osobu, která žádost podala, a v této informaci označit vydání periodického tisku, v němž dojde k uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení.*
23. *Podle ustanovení § 15 odstavec 1 tiskového zákona vydavatel není povinen uveřejnit odpověď nebo dodatečné sdělení, jestliže*
 - a) *uveřejněním navrženého textu by byl spáchán trestný čin nebo přestupek,*
 - b) *uveřejnění navrženého textu by bylo v rozporu s dobrými mravy,*
 - c) *napadené sdělení, popřípadě jeho napadená část, je citací sdělení třetí osoby určeného pro veřejnost nebo jeho pravdivou interpretací a jako takové bylo označeno nebo prezentováno.*
24. *Podle ustanovení § 15a odstavec 3 tiskového zákona se ustanovení § 13 až 15, s výjimkou ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) a § 15 odst. 2 a 3, použijí obdobně i na uveřejnění doplňující informace. Vydavatel označí uveřejněnou doplňující informaci slovy „doplňující informace“.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Sekaninová.

25. S ohledem na předmět sporu a shodná skutková tvrzení obou účastníků stran podstatných záležitostí tohoto sporu má soud za to, že podstatnou otázkou, ve které se účastníci neshodnou, je otázka, do jaké míry musí vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku poskytovat přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkajícího se tohoto celku (§ 4a tiskového zákona). Jak ve svých člancích uvedla například JUDr. Eva Janečková (viz ASPI LIT219356CZ nebo LIT 232742CZ) a jak je také uvedeno v důvodové zprávě k tiskovému zákonu, byl tiskový zákon v roce 2013 novelizován v doplnění zmíněného ustanovení § 4a, a to především z toho důvodu, aby bylo zachováno právo zastupitelů obce na přístup k tomu, aby v periodických vydávaných obcích mohli publikovat a zveřejňovat své názory týkající se dění v obci. Novela zákona reagovala na situaci, která nastávala právě v periodikách vydávaných obcemi, kdy bylo upíráno občanům, a zvláště pak členům zastupitelstva obcí s opozičními názory, právo vyjadřovat tyto své názory prostřednictvím obcemi vydávaných periodik. Obecní periodika se tak stala jakousi „hláskou troubou“ vládnoucích představitelů obcí bez možnosti opozice zveřejnit své oponentní názory či stanoviska. Při úvaze nad předmětem tohoto sporu si soud položil základní otázku, jestli bylo žalobci upřeno právo na zveřejnění oponentního názoru k dění v obci či nikoli. Soud má za to, že k takovému porušení práva žalobce v daném případě **nedošlo**. V obou posuzovaných případech byly žalobci publikovány články, jež se zjevně týkají ve své podstatě dění obce, byly zveřejněny názory, které nesouhlasí s tímto děním, a vyjadřují tak dostatečně názor člena zastupitelstva, který není v souladu (a souhlasu) s názory vedení obce. Žalobci uveřejněným sdělením nebyla upřena jeho opoziční role a jeho právo upozornit prostřednictvím periodika na sporné body, ve kterých s vedením obce nesouhlasí.
26. Soud má za to, že povinnost vydavatele zveřejňovat názory zastupitelů obce nemůže být a není neohraňována. Hranice těchto názorů uvádí sám tiskový zákon, který v § 15 stanovuje výjimky, kdy vydavatel nemusí doplňující informace uveřejnit, a to *jestliže uveřejněním navrženého textu by byl spáchán trestný čin nebo přestupek, uveřejněním navrženého textu by bylo v rozporu s dobrými mravy, napadené sdělení, popřípadě jeho napadená část, je citací sdělení třetí osoby určeného pro veřejnost nebo jeho pravdivou interpretací a jako takové bylo označeno nebo prezentováno*. V daném případě však žalovaná správně zvažovala, zda zveřejněním sdělení v plném znění může vůbec dostát své povinnosti dané zákonem a zvažovat, zda nenastala jedna z výluk stanovená zákonem. Uveřejněním odkazu na soukromé webové stránky by žalovaná prakticky *rezignovala na svou zákonem danou povinnost kontroly zveřejňovaného obsahu*. Další důvod, z jakého nebylo žalobě vyhověno, spočívá ve znění ustanovení § 4a tiskového zákona. Podle tohoto ustanovení má totiž vydavatel povinnost zveřejňovat pouze *sdělení členů zastupitelstva územního samosprávného celku, které se týkají pouze a jenom tohoto územního samosprávného celku*. To, že žalovaný odmítl zveřejnit text týkající se odkazu na soukromé internetové stránky žalobce, vnímá soud jako zákonem odůvodněný postup pro odmítnutí zveřejnění informací. Vydavatel v daném případě nemůže mít přehled o tom, co je obsahem internetových stránek soukromého charakteru. Podle názoru soudu po vydavateli nikdo nemůže požadovat, aby přebíral publikaci tohoto odkazu na webové stránky odpovědnost za jejich obsah. Na internetových stránkách může být zveřejňován obsah závadného charakteru, například odkazy na různá extremistická hnutí, dětskou pornografii atp. Podle názoru soudu by však dostatečným důvodem pro to, aby se zamezilo zveřejňování těchto odkazů, mělo být i to, že prostřednictvím těchto stránek jejich správce (majitel) může provozovat výdělečnou podnikatelskou činnost (např. uveřejňováním reklam, provozováním bazarů atp.). Podle názoru soudu *neobstojí* argument spočívající v tom, že aktuálně (byť těmito stránkami nebylo prováděno dokazování) internetové stránky tyto závadné skutečnosti neobsahují. Změnit obsah stránek je totiž možné během několika málo minut či dní a jakákoli kontrola ze strany vydavatele, směřující k výlukám stanovených v § 15 tiskového zákona, nebo zda se tyto stránky vůbec zabývají děním v obci a neslouží k podnikatelským účelům žalobce tak není možná, resp. po vydavateli ji nelze spravedlivě požadovat.

27. Soud má tedy za to, že odkaz na soukromé internetové stránky není zákonem předpokládanou informací o územním samosprávném celku. Žalobce v jednom ze svých vyjádření uváděl, že je běžné odkazovat na listiny, články apod. K tomu však může soud podotknout pouze již shora uvedené, a to, že odkaz na tyto listiny či články je možný v případě, že zde nejsou dané výlukové důvody ustanovení § 15 tiskového zákona. Zásadní odlišnost od webových stránek soud spatřuje právě v tom, že tyto listiny či články (na hmotném podkladu) nejsou jednoduše měnitelné a je zde dán jistý předpoklad jejich stálosti. Stejně tak by soud považoval za možné odkazovat na jiné internetové stránky například úřadu státní správy či samosprávy, neboť i u těch je dán jistý předpoklad jejich autenticity a nezávadného obsahu. Člen zastupitelstva ale nemůže své právo na publikaci zneužívat na zveřejňování informací soukromého rázu. Soud z provedeného dokazování – obsahu zveřejněných periodik Kostka založených ve spise, ale i dostupných dalších čísel periodika na oficiálních stránkách obce (žalované) zjistil, že žalovaná nezveřejňuje a nezveřejňovala internetové adresy žádných dalších spolků či jiných soukromoprávních organizací na území obce a zachovala tak rovný přístup.
28. V obou žalovaných případech soud dává za pravdu žalobci v tom, že vypuštěním jeho soukromých webových stránek došlo k narušení kompaktnosti textu a obtížné vykladatelnosti textu jako takového. Soud má však za to, že nedošlo k tak zásadnímu porušení práva žalobce stanovenému v ustanovení § 4a tiskového zákona, aby bylo nutno vyžadovat plnění ustanovení § 4a prostřednictvím soudního rozhodnutí. Soud nevnímá postup žalované jako účelový s cílem omezit žalobce v jeho právech.
29. Nad rámec uvedeného je třeba podotknout, že vztahy mezi žalobcem a žalovanou nejsou již delší dobu nejlepší. I při samotném soudním jednání žalobce uvedl, že podaná žaloba na zveřejnění doplňující informace je prostředkem politického boje a i z tohoto důvodu není vhodné řešení sporu prostřednictvím mediace. Soud má za to, že vést politický boj prostřednictvím soudního řízení, prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení, prostřednictvím různých oznámení na orgány státní správy či samosprávy nebo například prostřednictvím opakovaných žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím by neměl být normální prostředek k vedení politického boje. Naopak takový postup se může jevit jako šikanózní zneužití práva, nepoživající právní ochrany. Listina základních práv a svobod ve svém druhém oddíle poskytuje občanům České republiky širokou paletu možností spolupodílení se na veřejném životě. Pokud je však tato svoboda užívána způsobem, který naopak zasahuje do výsostně osobní sféry jiné osoby (zjevně šikanózním způsobem), musí tato osoba mít oporu v orgánech státní správy či samosprávy nebo v konečném důsledku soudu tak, aby bylo nepřiměřeným zásahům zamezeno. V opačném případě (není-li taková ochrana poskytnuta) může dojít k pokusům o svépomoc, které často končí jednáním, jež nemá oporu v zákoně. I demokracie a svoboda se musí prostřednictvím práva bránit a omezení práva může být cestou této ochrany. Až po vyhlášení rozsudku soud z úřední činnosti zjistil, že v současné době probíhá u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 T 19/2018, kde je obviněný viněn z trestné činnosti, kterou se ve svých vyjádřeních pokusil ospravedlnit frustrací nad jednáním žalobce (v trestní věci poškozeného). Soud musí konstatovat, že šikana úzké skupiny obyvatelstva může vést k radikalizaci většiny, což je stav nežádoucí a zákony jistě nezamýšlený. Žalobce jistě může využívat širokou paletu svých práv, nemůže to však činit v zjevně nepřiměřené míře a nevhodně. V současné době má žalobce nepřehledné množství možností, jak informovat o svých názorech své spoluobčany v obci (tuto možnost mu ostatně poskytuje i sama žalovaná prostřednictvím periodika Kostka) a v případě, že o svých názorech přesvědčí dostatečné množství voličů v obci, může ve svobodných a demokratických volbách získat dostatečný počet mandátů pro to, aby změnil fungování obce k obrazu svému.
30. Stran tohoto řízení je nutno podotknout, že pokud by bylo záměrem žalobce zveřejnit své soukromé internetové stránky (úplné znění jakéhokoli textu), na kterých by bylo možno seznamovat zájemce se svými názory, mohl toto učinit daleko ekonomičtější a efektivnější cestou, jako například vhozem letáků do domovních stránek s odkazem na svou webovou adresu nebo

inzerce v periodiku Kostka či jiným způsobem, který by v konečném důsledku byl hospodárnější než vedení soudního řízení.

31. Jak také ostatně vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 4. 2017, sp.zn. 30 Cdo 5262/2016 musí v každém konkrétním případě vymezit a zvážit **soud**, zda požadované sdělení dle § 4a tiskového zákona má či nemá vztah k publikování názorů o územně samosprávném celku a zvážit veškeré okolnosti případu, které vyústí v to, zda má být toto sdělení publikováno či nikoli. V dané věci má soud za to, že nedošlo k tak zásadnímu porušení tiskového zákona a omezení práv zastupitele obce na publikaci opozičních názorů, aby zde musela nastupovat moc soudní k vynucení zákonných ustanovení. V tomto směru i z pohledu výsledku testu proporcionality má soud za to, že do vztahu mezi účastníky není nutné zasahovat. Jak bylo již uvedeno shora, nedošlo k žádnému omezení volné politické soutěže ani práva na svobodu slova resp. svobodu projevu a veškeré restriktce, které se vůči žalobci staly, jsou odůvodněny a splnily zákonný účel. Článek 17 Listiny základních práv a svobod samotný ve svém odstavci 3 připouští zákonnou licenci pro omezení práva na svobodu projevu a soud má za to, že žalovaná s ohledem na shora uvedené neporušila ani z tohoto pohledu právo zaručené také Listinou základních práv a svobod České republiky. Objektivita a vyváženost obecního periodika byla zachována. Žalobce nepřišel o možnost prezentovat své názory a pluralita názorů byla zachována.
32. Výrok o náhradě nákladů tohoto řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když úspěšnému žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Soud stanovil výši odměny advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Náklady řízení spočívají v odměně advokáta ve výši 2 500 Kč, podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 4 úkony právní služby, a to převzetí věci v první a druhé žalobě, vyjádření k žalobě, účast u jednání soudu dne 7. 11. 2018, dále v náhradě hotových výdajů advokáta podle za 4 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, to vše navýšeno podle § 137 odst. 1, 2 o. s. ř. o 21 % daň z přidané hodnoty ve výši 2 449,65 Kč a dále cestovné na trase Přerov – Kroměříž a zpět osobním vozidlem Škoda Superb k jednání soudu při ceně nafty 29,80 Kč a délce trasy 48 Kč, spolu s amortizací v celkové výši 265 Kč, kdy technický průkaz vozidla je založen a náhradě za ztrátu času na cestě k jednání za 2 půlhodiny po 100 Kč. Celkem tedy náklady řízení činí **14 114,65 Kč** (čl. 54 spisu).
33. Výrok o tom, že žalobce je povinen zaplatit žalované výše uvedenou částku s příslušenstvím a uhradit mu náklady řízení do 3 dnů od právní moci rozsudku má oporu v ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., kde se uvádí, že uložil-li soud v rozsudku povinnost, je třeba ji splnit do 3 dnů od právní moci rozsudku.
34. Výrok o tom, že žalobce je povinen zaplatit žalované náklady řízení k rukám advokáta vychází z ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř., kde se uvádí, že zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátovi.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání, které lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost rozsudkem uložená splněna, lze ji vymáhat soudním výkonem rozhodnutí.

Kroměříž 9. listopadu 2018

Mgr. Radim Slezák v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Sekaninová.